

AZ EMBEREKTŐL VALÓ FÉLELEM HATÁSAI

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 03. 13.

Mielőtt belekezdenék az üzenetbe, beszéljünk egy kicsit arról, hogy háború folyik a szomszédos országban. Senki előtt nem titok az, hogy emberek tízezrei, százezrei menekülnek otthonukból, és hogy a háborúnak van egy természete. Az a természete, hogy nem békességet, nem egységet és nem a vidámságot és az örömet hoz, hanem halált és pusztulást. A háború, mint minden egyes viszálykodás az ördögnek a fizikai síkon való megnyilvánulása. És semmilyen módon, semmilyen mértékben nem jogos az, hogy emberek, civilek, ártatlanok halnak meg és kell nekik menekülni. Természetesen, amikor az ember egy adott esetben ettől függetlenül, önvédelemből kell, hogy felvegye a kesztyűt, vagy a kardot, az egy más megítélés alá tartozik, amikor meg kell magadat védened. Szeretném mindannyiótoknak figyelmét felhívni arra, hogy megjelentek mindenféle híradások a médiában, a Facebookon, a YouTube-on, a tévécsatornákon, és mindenki hirtelen nagyon okos lett ezzel kapcsolatban. Láttam a Facebookon futó vicces kiírást, hogy eddig mindenki covid szakértő volt, most pedig mindenki külpolitikai szakértő lett, és osztja az észt, és mindenki nagyon okosnak gondolja magát. Arra szeretnék titeket kérni ezzel kapcsolatban, hogy azoktól a szélsőséges megnyilvánulásoktól, amelyek vagy az egyik, vagy a másik oldalra állnak 100%-osan, ezektől tartózkodjatok! Nagyon sokszor az igazság félúton van. Beszéltem több kárpátaljai magyar ismerőssel, barátal, ügyfelemmel, partneremmel, aki azt mondta, hogy higgyem el neki, hogy a médiában elhangzott dolgoknak a fele sem igaz. A fele sem igaz! Ami elhangzik, valamilyen politikai ideológia szemszögéből hangzik el vagy egyik oldalról, vagy a másik oldalról. Nagyon sokszor az igazság közepén van, vagy nem látszik, vagy az éremnek az élén van. Ezért arra kérlek benneteket, hogy legyetek bölcssek a kiváltó okokkal kapcsolatban, az egésznek a folyamatával kapcsolatban. Nem kell feljebb okoskodni, és nem kell feljebb bölcselkedni, mint ahogy kell bölcselkedni.

Egy dolog bizonyos, ír a Biblia háborúkról, ír arról, hogy az utolsó időkben nehéz napok állnak be, és előre vetíti a Jelenések könyve is a harmadik világháborút. Nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy ilyen közel a harmadik világháborúhoz nem voltunk, mint amilyen közel vagyunk most. És hadd mondjam el, holnap még közelebb leszünk hozzá, és holnapután meg még közelebb leszünk hozzá. Tehát ez nem elkerülhető dolog! Meg van írva, be fog teljesedni. Mi akkor már nem leszünk itt, ezek az előjelei, hogy aztán még mennyi idő telik el odáig, hogy mennyi áldozattal, milyen háborúsággal, milyen nehézségekkel kell nekünk majd szembesülnünk még ezzel kapcsolatban, én nem vagyok jó. Nem tudom ezt megmondani. Vannak értelemszerűen kinyilatkoztatások, kijelentések, vannak látások ezzel kapcsolatban, az viszont bizonyos, hogy *ha neked üdvösséged van, akkor nincs mitől félned!* Tehát nem megrettenni kell ilyen helyzetben, nem remegő lábbal, megszeppenve kell állni és nézni a fejleményeket, hanem megvizsgálni azt, hogy hol is állok én a hitben. Hol is állok a hitben? Milyen ismeretem van? És ha szeretnél információkat ezzel kapcsolatban, akkor hiteles forrásból tájékozódjál! Szeretném azt mondani, hogy bármelyik médiát hallgathatod és hiteles lesz számodra, de ez nem így van! A covid idején sem így volt, előtte sem, és holnap sem lesz ez így. Az egyik legnagyobb fegyver ma, amivel embereket lehet vezetni, manipulálni, azok nem a golyók meg a bombák, hanem az, amit hallanak a Facebookon keresztül, a YouTube-on keresztül, meg a híradásokon keresztül. Ezzel sokkal több embert meg lehet vezetni, és a halálba lehet kergetni, mint fizikai dolgokkal. Ez egy hadviselés, ami folyik, egy modern hadviselés. Már az első, a második világháborúban, sőt az ókorban is használták ezt, hogy megtévesszék az ellenséget. De mi ismerjük a sátán eszközeit. Nekünk nem kell bolondnak lennünk! Nem kell engednünk, hogy mi félre legyünk vezetve. Mi abban hiszünk és úgy hiszünk, ahogy a Biblia mondja, és a Biblia tanítja. Tudd meg, ha üdvösséged van, nincs mitől

félned! Jézusban hívő, újjászületett keresztény vagy, nincs mitől félned. Ha valakinek nincs üdvössége, akkor van mitől félnie. De tudod te is keresztényként, hogy nem a fizikai halál vagy az ingatlanod elvesztése vagy a vagyoned elvesztése a legrosszabb dolog az életben, hanem az Istentől távol lenni, a fizikai halál után. Ez sokkal-sokkal rosszabb dolog! Úgyhogy a mi felelősségünk tegnap is és ma is és holnap is, hogy ezt az igazságot hirdessük! Ez a legfontosabb dolgunk! Ha van háború a szomszédban, ha nincs. Az embereknek hallaniuk kell az igazságot. Ezért te az az ember legyél, akitől az igazságot hallják, ne pedig az, aki a megtévesztett hazugságot továbbadja. Jó? Egyet tudtok érteni ezzel? Rendben.

Eddig is az Úr tartott meg minket. Van egy ószövetségi kifejezés, eben-haezer, Olyan fellengzősek néha a keresztények, olyan nagyképűvé válnak, mert azt gondolják, hogy hitben vannak. Éppen tegnap vagy tegnapelőtt egy drón ment át a légterünk felett, és becsapódott Zágráb külvárosában egy lakatlan területre. Hányan hallottatok erről? Szinte mindenki. És azt mondod, ó engem nem illet a veszedelem, és csapás nem közelít a lakhelyemhez, és azt mondom erre: Ámen! Így van, hiszek én is ebben. Nem megijeszteni akarok, csak józanságra intelek, hogy ne a kevélység és ne a felfuvalkodottság jöjjön ki a szádból akkor, amikor hitedet megvallod! Nem lehet tudni, isteni kegyelem, hogy az ott zuhant le és nem egy lakóházra. De hogy holnap jöhet egy ilyen megint? És megáll félúton, és valamelyik faluban vagy egy panellakásba csapódik be, és azt mondod, nem hozzám, mert én hiszek az Úrban! És ámen és úgy legyen! De ha a hitetlen szomszédod hálószobájába csapódik be éjszaka, az megrázna téged? Megijednél? Van-e felelősséged? – kérdezem én. Hogy hitben járjál, hogy példakép legyél, hogy olyan ember legyél, akire a szomszédok úgy néznek, hogy igen, én is olyan akarok lenni, mint ő! Aki szilárd alapokon áll, és nem retteg és remeg mindenféle hírtől és bombáktól. Erről szeretnék ma beszélni.

Kicsit más irányból közelítjük meg. A sorozat, amit elkezdek most, ez a félelmekkel és a félelmek legyőzésével kapcsolatos, valójában nem kapcsolódik ehhez a háborús történethez, mert más lesz az irány most, amit ki szeretnék bontani. Menjünk is a nyitó Igénkre! Ez pedig a Példabeszédek 29. fejezet 25. verse, amit öt különböző fordításból fogok felolvasni.

Az előbbiekhöz, hogy kiben és miben van a te bizodalmad. Jó, ha tudod, hogy nincs ember, és nagyon határozottan és nagyon tiszteletteljesen mondom, úgy, hogy ne ijedj, meg és ne szoruljon össze a gyomrod, de nincs ember, aki garantálni tudja a te biztonságodat. Csak Isten! Úgyhogy dönteni kell, hogy kiben van a bizodalmad! Lehet bizonyos értelemben megbízni vezetőkben, politikusokban, elöljárókban, és lehet jó értelemben követni őket természetesen, de garantálni teljes bizonyossággal a te védelmedet csak Isten tudja! Ámen?

Példabeszédek 29,25.

25. Az emberektől való félelem tört vet; de aki bízik az Úrban, kimenekedik.

Az új fordítás szerint így hangzik ez az Igevers:

Példabeszédek 29,25. Új fordítás

25. Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az Úrban bízik, oltalmat talál.

Halleluja! Nyugodtan ilyenkor közbe lehet kiabálni valami jót, természetesen.

Az Egyszerű fordítás szerint:

Példabeszédek 29,25. Egyszerű fordítás

25. Az emberektől való félelem csapdába ejt, de aki az Örökkévalóban bízik, megmenekül.

Halleluja! Kicsit bátorságosabban, vagy ennyire ijesztő dolgokat mondtam? Vagy valami új dolgot mondtam, ami miatt meg kellett rettenni? Nagyon csendben vagytok.

Akkor a Message fordítás szerint így hangzik ez az igevers:

Példabeszédek 29,25. Message fordítás

25. Az emberi véleménytől való félelem ellehetetlenít, de az Istenben való bizodalom megvéd attól.

Nagyon tetszik ez nekem. És ez lesz a középpontban ma. De van még egy fordítás, a Bővített fordítás, amit szeretnék felolvasni:

Példabeszédek 29,25. Bővített fordítás

25. Az emberfélelem csapdát hoz, de aki Rá támaszkodik és bízik az Úrban, az biztonságban van és magasra emelkedik.

Jól olvastam? Aki az Úrra támaszkodik, az biztonságban van. Biztonságban van. Tudjuk nagyon jól, hogy különböző félelmek vannak, amiket szélsőséges esetben úgy hívunk, hogy pszichikai vagy klinikai esetek. Sok mindentől lehet félni. Sok mindenkinek van valamiféle fóbiája, valaki egyszerűen fél a pókoktól vagy a rágcsálóktól. És nem arról beszélek most, hogy nem nagyon kedveled őket, és ha látnál egyet otthon a lakásban, akkor bizonyára megijednél tőlük, hanem hogy van bennük egy rettegés, egy folyamatos félelem, hogy ha rá gondolnak, azonnal összeszorul a gyomruk. Aztán vannak olyanok, akik félnak a magastól. Ezt tériszonymnak hívják, vannak ennek kisebb vagy súlyosabb fokozatai. Aztán van, hogy nem szereti valaki a bezártságot, ezt klausztofóbiának hívják, amikor nem tudsz beszállni egy liftbe, mert annyira bezártnak érzed magad, ez is egy fajta félelemből fakad. Aztán van ennek az ellentétes oldala, amikor csak bezárva érzed jól magad és biztonságban. Ezért esetleg valaki ki se mozdul a lakásából, a házából. Lehúzza a redőnyöket, ablakokat, és teljesen magába fordulva, csak otthon a kis szobájában érzi jól magát, természetesen ez is egy szélsőség. Aztán vannak emberek, akik félnak a szerepléstől. Még ha, viccesen mondva, fizetnének érte, akkor sem állna ide mellém, hogy elmondja a bizonyosságát, vagy elmondja azt, ami a szívében van, mert egyszerűen fél attól, hogy emberek előtt meg kell szólalni, és hogy jaj, mi a véleményük nekik rólam! Ez is egy fajta félelem. Aztán van ennek persze a másik oldala is, amikor mindenféle gátlás nélkül, szinte vissza kell tartani, hogy akkor gyere, ha hívunk. A legtöbb emberben egyébként benne van egy félelem vagy gátlás vagy igényesség arra, hogy ne utasítsák el. Tehát a kritikától való félelem, az elutasítástól való félelem, ez nagyon sok emberre jellemző, nagyon sok mindenkit érint.

Ma olyan dologról, olyan félelem fajtáról lesz szó, ami mindannyiunkat érintett, vagy érint, vagy érinteni fog valamikor. Tehát általánosságban, ahogy ezeket az Igétet felolvastam, az emberektől való félelem mindannyiunkat érintett már valamilyen módon. A mások véleménye, elismerése, vagy kritikája, ez egy olyan nagyon-nagyon középpontban lévő igénye nagyon sok embernek, hogy mindent ennek rendel alá. A közösségi média nagyon sokat – rossz értelemben – rátesz erre, amikor is, ha valamit posztolsz, valamit kiraksz, akkor nézik az emberek, hogy ezt mennyien kedvelik, mennyien osztják meg, mennyien szólnak hozzá, milyen vélemények vannak, és ha nincs a megfelelő, általad elvárt mennyiségű like, vagy megosztás, vagy kis szívecske, akkor nem érzed jól magad. Ha pedig nagyon csúnya dolgokat mondanak, akkor meg azért nem érzed jól magad. Ebben az értelemben a közösségi média az embereket csak érzelmileg butítja. Tehát nem előre visz. Természetesen vannak hasznos részei is, erről beszélek egy fél mondat erejéig, például a reklám érték, vagyis ha hirtelen nagyon sok emberhez eljut az információ, ez jó is lehet. De most már van erre egy külön kifejezés, hogy miféle betegséget okoz a közösségi médiától való függés.

Azt gondolnánk, hogy nekünk ezzel nincsen semmi problémánk. Azt gondolnánk, hogy nekünk az égvilágon semmi problémánk nincs semmilyen embertől való félelemtől. Egyébként itt az emberektől való félelemnél, itt az eredeti szó a félelemre jelenti a rettegést, a reszketést és a remegést is. Voltál-e már úgy, hogy féltél attól, hogy mit fog mondani a másik? Hogy vajon mit gondol a másik? Voltál-e már úgy, hogy nem tettél meg valamit, mert mit fog mondani az a másik, mit fog mondani anyu, mit fog mondani apu, mit fog mondani a pásztorod? Vagy valamit csak azért tettél meg, mert szerettél volna valami jó dolgot kicsikarni a másiktól, valami jó dolgot mondjon ezzel kapcsolatban. Ki az, akit nem érintett ez még meg sohasem? Ki az a bátor, aki fel meri tenni a kezét? Nincs ilyen értelemben bátor ember. Őszinték vagytok. Akartok-e erről hallani? Szükség van-e erre, hogy erről halljunk?

Úgy hiszem, igen. Nem nagyon volt erről szó, nagyon régóta terveztem, hogy erről majd valamikor beszélek, aztán most így hirtelen előbukkant ez belőlem. Az Igében itt, amit felolvastam a Példabeszédek 29,25-ben, ez a történet kifejezés azt is jelenti, hogy csapdát, hálót, vagy kelepccét tesz ki. A kelepce egy vadászati eszköz, amivel elejtenek állatokat. Tehát itt csapdát jelent, és az emberektől való félelem egy csapda. Vajon kinek a csapdája? Isten akar téged csapdába ejteni ezzel, vagy az ördög? Az ilyen félelem, amikor az emberektől fél valaki, akkor ez gyakorlatilag teljesen hatástalanítani tudja a hitet. Mert tudjuk azt, hogy a hitnek van egy pozitív előjele, a hit ellentéte pedig a félelem, ami negatív előjelű gondolkozásmód, érzélem, cselekedet, és ami ezekkel jár. Az életedre vonatkozó küldetésedet, elhívásodat, szolgálodat meghiúsíthatod akkor, ha félsz az emberektől vagy az emberek véleményétől. Úgy is mondhatnám, hogy a sorsodat befolyásolhatja ez. Az életednek azt az irányát, ahova téged Isten akar vinni, és ahova Ő eltervezett, ahova be akar helyezni, mert Ő látja az egész utat előre. Látja azt, hogy a te utad előre halad, mint a reggeli világosság, mint a hajnal fénye, egészen a délig haladsz előre, Ő így látja ezt az utat előre. De ha te az út során a félelem miatt letérsz erről, akkor hogyan fogsz oda eljutni?

Szeretnék ma néhány példát hozni és igeverseket is, hogy milyen helyeken találkozunk ezzel az Újszövetség Igéjében. Nem mondok ezzel túl sok újat akkor, ha azt mondom, hogy az emberektől való félelem mindig együtt jár valamilyen bátortalansággal. Nehezen tudom elképzelni, hogy egy hittel teljes ember bátortalan. Ahogy a hittel együtt jár a bátorság és a „félelmet nem ismerem” tudat, mert hitem van és keresztülmegyek mindenben, a kőfalon is átugrom az Úrral, és semmi nem árthat nekem, ilyen mentalitásom, gondolkozásmódom, szavaim vannak. Ugyanígy a félelem, a „mit fog mondani, mit fog gondolni, milyen következménye lesz, tehetem-e ezt vagy nem tehetem ezt” érzés és gondolkozásmód pedig azt hozza el benned, hogy ilyen kis nyuszi vagy. Bátortalan. És lehet mutatni, mondani a nagy szavakat, hogy én olyan bátor vagyok és mindent megteszek, de amikor az emberek véleményétől függsz, amikor jelentős mértékben tud befolyásolni téged az, hogy az embereknek mi a véleménye rólad, azzal kapcsolatban – természetesen most arról beszélünk, amit Isten mondott neked –, hogy mit és hogyan kell tenned, akkor bizony az téged az útról lesodorhat.

Egy egyszerű vélemény. Megkérdezi a rokon, ismerős, családtag, minek jársz gyülekezetbe? Bolond vagy, ha odajársz ezek közé az agyamosottak közé! Ki az, aki szembesült már családtag részéről hasonlóval? Van egy-két kéz a magasban. Ilyenkor lehet választani és dönteni, hogy most neki akarok megfelelni, vagy pedig Istennek és az Ő Igéjének? És természetesen nem arról van szó, hogy nem lehet alkalmazkodni a másikkhoz, de ha azt mondja a nagymama, hogy márpedig rántott hús lesz vacsorára, nem pedig sült hús, akkor te aláveted magad ennek, és nincs ebből különösebben probléma. Ugye? Azt mondod, hogy legyen úgy, ahogy te akarsz. De amikor Isten mond neked valamit, és ezen van a hangsúly, nem azon, hogy kettő gombóc fagyit egyek vagy négyet, és ezt véleményezi valaki, hanem amikor Isten mondja, hogy mit kell tennem, hogyan kell tennem, mikor kell tennem, akkor azzal kapcsolatban nem köthetünk kompromisszumot. El kell dönteni, ha az Úr mondta, akkor nincsen semmi és senki, aki efölé állhat, vagy ez elé állhat! Akkor sem, ha sértődés van belőle, akkor sem, ha viszály van, ellenségeskedés van belőle. Ez nagyon érdekes dolog, mert a viszály és az ellenségeskedés nem olyasmi, amire az ember vágyik. Konfrontálódni, emberekkel felvenni a szóharcot, ki az, aki szereti? És nem is mindig kell. Sokszor rá kell hagyni. De van bizonyos élethelyzet, amikor is azt kell mondani, hogy én az Urat követem, ti csináljatok azt, amit akartok! Mint ahogy Józsué mondta sokaknak: Azt csináltok, amit akartok! De én és az én házamnépe az Urat szolgáljuk. És pont. Így van?

Úgyhogy ilyen eltökéltség, ilyen hozzáállás, attitűd, amiben éled az életedet – ez egy jó értelemben vett makacosság –, akkor ez olyan dolgot hoz elő az életedben, ami meghaladja a képzeletedet. Ami meghaladja a saját elvárásaidat is. Mert az Istennek való engedelmség az Istentől jövő áldások megnyilvánulásait hozza. Az Istennek való engedetlenség, az

emberektől való félelem pedig mindig valami olyan dolgot hoz maga után, ami nem dicsőséges. Gondolj Saulra! Az emberektől való félelem, az emberek előtt való tetszelgés motíválta, amikor nem várta meg a prófétát, és áldozatot mutatott be. Ószövetségi történet, tudjuk, és ezért bűnhődött és megvetett lett, ennél már csak az a rosszabb, amikor szembesítette ezzel őt a próféta, és elkezdett magyarázkodni. Mindig ez van a kevélység idején. Amikor jön a szembesítés, akkor előkerül a kifogás, mintha valaki tanulmányai során a „kifogásológia” nevű tantárgyat tanulta volna. Mert egyszerűen mindig dől belőle az, hogy miért nem és miért nem, és megmagyarázza. Nem kell magyarázkodni, el kell ismerni! Ez kedves az Úr előtt, ha rajtakapattál, ha valamit rosszul csináltál. Hányan csináltatok már rosszul valamit az életben? Húha! Az Úr látja a szívünket, ismer minket, tudja a dolgainkat. Ha félsz az embereknek a véleményétől, akkor nem mondható el rólad az, hogy nagyon elszánt lennél, vagy nagyon rettenthetetlen, vagy nagyon bevállalós. A félelemmel teljes ember nem tudja feldolgozni annak a lehetőségét, hogy mások esetleg nem értenek vele egyet, hogy esetleg mások elutasítják őt, vagy esetleg a többség elutasítja őt.

Jézusnak volt-e olyan élethelyzete, amikor döntést kellett hozni és tudta azt, hogy a többség el fogja Őt utasítani? Több is volt ilyen a szolgálata alatt, a kereszthaláláról nem is beszélve. Amikor arról beszélt, hogy az én testem kenyér, az én vérem bor és nektek ennetek kell és innotok kell, akkor sokan megbotrántak.

Jézust nem nagyon foglalkoztatta az, hogy hány követőjét fogja elveszíteni miatta, Ő az igazságot mondta. Csak azért, hogy megmaradjanak a barátok, megmaradjanak bizonyos követők, vagy bizonyos kapcsolatok, ezért nem szembesülni az igazsággal, amit Isten mondott, ez egy olyan csapda, amibe beleesve a saját életük végkimenetele tud félre siklani. Nem az üdvösségedet veszted el ezzel, csak egyszerűen nem lesz olyan fényes az életed, mint amit az Ige neked garantál. Egyszerűen akadályoztatva leszel annak ellenére, hogy be lettél téve már az ígéret földjére, Jézus Krisztusban vagy már. Egyszerűen az, hogy birtokba vedd a túlaradást, a bőséget, a minden képzeletet felülhaladó ellátást, a csodákat és az áldásokat, ebben leszel akadályoztatva. És nem Isten akadályoztat, hanem te saját magad, mert csapdába estél. Ha csapdába esik egy állat az erdőben, el tud onnan menekülni? Nem, az a csapda fogva tartja. Amíg a csapdát le nem szedi magáról, addig ott marad azon a helyen, nem lehet tovább menni, tovább lépni. Ezt meg kell tanulnia mindenkinek, neked is, nekem is, mindannyiunknak.

A hited akkor fog hathatósan működni életed minden területén, ha hozol egy szilárd döntést és ahhoz következetesen ragaszkodsz. Mégpedig azt, hogy nem az emberek véleménye és nyomása alapján hozod meg az életed fontos döntéseit. Nem az alapján, hogy mit gondol erről apu, anyu, vagy a férjed, vagy a feleséged, vagy a családtagod, vagy bárki. Természetesen a házasságban ez egy kicsit speciális eset, mert ott együtt kell dönteni, de értelem szerint arról beszélünk, amikor az Úr egy irányba akar vinni valamit, vagy valakit, vagy valakiket.

Vannak nagyon fajsúlyos dolgok és vannak, amik kevésbé fontosak. Vannak az életednek jelentősen befolyásoló tényezői, vagy döntései, mindannyiunk életében volt már ilyen. Ott kezdeném, hogy elfogadtad Jézust. Ez a legfontosabb döntés az életedben. Mindegy, hogy a történelmi tradícióid, a családi hagyomány mit mond arról, hogy neked újjá kell születni, vagy nem kell újjá születni. Úrnak vallod Jézust, ennyire egyszerűen el lehet Őt fogadni, ez egy döntés! Mondom neked, a hit egy döntés! Nem egy érzelem, hanem egy akaratlagos döntés. Úgy döntök, hogy ebben hiszek! Természetesen vannak dolgok, amik támogatják ezt, racionális dolgok, és vannak dolgok, amiket nem lehet megmagyarázni, de mégis hiszek. Nem tudom megmagyarázni neked a teremtést, nem tudom megmagyarázni neked a szüztől való foganást, ezt egyszerűen az ember hiszi. Elhiszem, hogy úgy van, ahogy Isten mondta, és pont.

Aztán amikor újjászületél, beállsz-e a szolgálatba? Ez is egy komoly döntés. Engedsz-e ennek a kérésnek, ennek a hívásnak? Engedelmeskedsz-e Istennek? Gondolj bele, hogy

Noénak mi kellett ahhoz, hogy megépítse a bárkát? Ha jól emlékszem, akkor körülbelül 500 éves volt, amikor Isten szólt neki, hogy neked bárkát kell építeni – abban az időben hosszabb életűek voltak mint mostanság az emberek –, és 600 éves volt körülbelül, amikor jött az özönvíz. Hány ember állt mellette az egész akkori földön lévő emberek közül? Hét ember! Nyolcan voltak vele együtt. Az egész akkori társadalmi közeg, amiben élt, mindenki kigúnyolta, kinevette, ellene volt, ostobának, bolondnak, idiótának nézte. Mi kellett szerinted az ő részéről, hogy nem egy-két hónapot, nem egy-két évet, évtizedet foglalkozzon azzal, hogy hordja a fát, hogy gyalulja a fát, hogy szögelje a fát, hogy bárkát építsen? Nem egy-két hétig, nem egy-két hónapig, nem egy-két évig, kitartóan, állhatatosan, a külső nyomások és véleménye ellenére. Közel száz évig ez ment, a mi életünk sem sokkal hosszabb ennél. Ez itt mutat nekünk valamit. Nekünk is sikerülhet úgy élni az életünket, hogy ragaszkodunk ahhoz, amit Isten mond, mindegy, hogy kinek mi a véleménye erről. Ez egy nagyon fontos dolog!

Noé mögé senki nem állt oda, nem támogatta őt Isten akaratának a megcselekvésében. Veled van-e olyan, hogy nem állnak oda mögéd Isten akaratának a megcselekvésében? Hogy a többség ellened van? Mit teszel ilyenkor? Nem mondom, hogy mindenkinek szembesülnie kell az életben ilyen helyzettel, hogy a túlnyomó többség elutasítja őt, de mi van, ha ez előfordul veled holnap, jövő héten, vagy öt év múlva? Vagy mit tettél ezzel a helyzettel tavaly, tavalyelőtt, vagy öt évvel ezelőtt?

Amikor a többségnek más a véleménye, mást akar, és neked dönteni kell. Nem lehet mindig középen lavírozni! Meddig sántikáltok kétfelé? – kérdezte Illés. A Baál útján, vagy Isten útján? Döntsetek! Van, amikor oda kell állni bizonyos dolgok mellé, és van, amikor a másik dolog mellé kell állni. Nem lehet mindig az arany középutat választani. Van úgy, hogy az arany középutat kell választani, de nem minden esetben. Amikor neked dönteni kell, akkor viszont engedetlenség középen maradni. Itt is maradok meg arra is megyek. Nem, nem, dönteni kell! Úgy szeretünk téged, ahogy döntesz. Félsz-e az elutasítástól? Félsz-e attól, hogy mások nem szeretnek, ha azt teszed, amit Isten mond neked? Félsz-e a gúnyolódástól? Félsz-e a rossz véleményektől, a rossz hozzászólásoktól? Az ajándékaidnak, a táalentumaidnak a működését akadályozza ez, ha ez jelen van. Egyszerűen nem tud kinyílni, nem tud kibontakozni belőled az a túláradás és az a megsokszorozódás, ha jelen van ez a félelem benned.

Emlékszel a táalentumos példára? Valaki egyet kapott, valaki kettőt, ötöt. Akivel problémája volt a gazdának, aki a táalentumot adta, annak mi volt a gondja? A félelem. Félttem, uram, tőled! Mit fogsz mondani, ha esetleg elveszítem ezt az egyet? Inkább elástam, hogy legalább ez megmaradjon. De nem ez volt az utasítás, hogy ásd el, és hogy ezt az egyet őrizd meg! Hanem az volt az utasítás, hogy sokszorozd meg!

Nekünk is ez a feladatunk, a megsokszorozódás! Ez a „biztonságos kényelemben a háttérben vagyok, és nem csinállok igazából semmit” álláspont lehet, hogy kényelmes, de ez egy passzív állapot. Ez egy passzív állapot! Az Úr azt akarja, hogy aktívak legyünk. Ez azzal jár, hogy időnként kockázatot kell vállalni. Kockázatot vállalni nem csak az üzleti életben lehet, amikor az ember befektet x pénzüsszeget valamibe és nem tudja, hogy az meg fog-e fialni, hogy az sokaságot hoz elő, vagy esetleg visszafelé megy a pénzügyi egyenleg. Az embernek kell, hogy legyen hite! Nem a hazardírozásról beszélek, amikor fölteszel mindent egy lapra, hanem arról, hogy amikor döntést hozol, akkor ragaszkodsz ahhoz, amit Isten mondott, akkor is, ha vannak, akik ellenzik.

Ha tudod, hogy Istentől hallottad, akkor nincs több kérdés. Akkor ne gyere hozzám megkérdezni azt, hogy mit csinálj! Akkor senki máshoz ne menjél oda megkérdezni, hogy mit csinálj, mit tegyél, milyen döntést hozzál ebben a helyzetben! Ha tudod, hogy Istentől hallottál, akkor nincs több kérdés, amit föl kellene tenned! Akkor az én kérdésem az, hogy mikor kezded el végre azt megtenni? Ez a kérdés. Ámen? Mindenki a saját életére vonatkoztatva értékeli és értelmezza ezt, és vonatkoztatja saját magára. A sorsod, az életed alakulása függ ettől, vagy függhet ettől. Az előbb már kérdeztem, amikor újjászületted és

gyülekezetbe kezdtél járni, mindenki elfogadta ezt és támogatott ebben? Mindenki kivétel nélkül? Valaki azt mondja, hogy senki. Ilyen is van. Van, amikor a család melletted van és az egész családdal jössz a gyülekezetbe és ez csodálatos. Van, amikor a barátok, az ismerősök vannak veled és a családod nem, kinek milyen az élethelyzete. De tudod, az első megtapasztalások között ott van minden egyes Krisztushoz térő ember életében az, hogy ezt megtapasztalja, hogy a kereszténység nem olyan rózsaszín, ahogy azt egyesek lefestik. Nem azt jelenti ez, hogy mindenki kedvelni, szeretni fog téged, bármennyire is ez a szíved vágya. Tedd a szívedre a kezed! Nem ez a vágyad, hogy amikor valakinek bizonyoságot teszel, amikor valakinek elmondod, hogy az Úr mit tett veled, ő is megélje, ő is megtapasztalja azt a békességet, azt a szeretetet, azt a kedves jelenlétet, amit te megtapasztaltál?

Amikor gúnyosan elutasítanak és bolondnak néznek emiatt, az neked jól esik? Dehogyan esik jól. Ez az elutasítás, ez a nyomás az érzelmeidre, ez megvizsgál téged. Megvizsgálja azt, hogy hogyan is állsz ezzel a dologgal. Ilyenkor újra lehet döntést hozni, hogy akkor soha többet nem beszélek senkinek erről, mert nem akarok még egyszer ilyen kellemetlen tapasztalatot, vagy csalódást magamnak. Vagy pedig azt mondod, amit az Ige is mond, Jézus maga mondja: Ha engem elfogadtak, titeket is elfogadnak. Ha engem elutasítanak, akkor titeket is el fognak utasítani.

Tudod ugye, hogy amikor Jézusról bizonyoságot teszel, akkor nem magadról teszel bizonyoságot, hanem Órála? Neki dolgozol és ez az Ő felelőssége. Amikor téged elutasítanak ez miatt, akkor nem téged utasítanak el, hanem Őt. Semmilyen negatív kárt nem kell, hogy okozzon ez az érzelmeidben. Semmilyen negatív dolgot nem kellene okoznia. Persze az ember nem lesz ettől boldog és reggelenként nem az a vágya, hogy remélem, minél többen néznek bolondnak ma azért, mert hiszek Jézusban és bizonyoságot teszek. Természetesen ez nem egy kellemes érzés, de nem az érzések irányítanak minket. Nem az érzelmek alapján hozunk döntéseket. A köves helyre vetett mag is példázza ezt a Márk evangéliumban:

Márk 4,16–17.

16. És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

17. De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

Háborúság az Ige miatt. Háborúság amiatt, hogy kereszténynek vallod magad. Háborúság amiatt, hogy gyülekezetbe jársz. Amiatt, hogy az autóban dicsőítést hallgatsz. Háborúság amiatt, hogy te tanításokat hallgatsz és nem szappanoperákat.

A kereszténység nem egy rózsaszín kód, mert mindenkit érnek ilyen háborúságok. Mindenki szembesül ezzel. Ha te nem találkoztál ilyennel, akkor – nem akarlak megbántani – nem jól csinálod a keresztény életedet, mert ez egy ígélet az Igéből, Jézus saját szava. Pál apostol is beszél erről Timótheusnak:

2Timótheus 3,10–12. Egyszerű fordítás

10. Timóteus, te jól ismered, és szorgalmasan követted is a tanításaimat. Közelről látad, hogyan élek, s tudod, mi az életcélom. Megismerted a hitemet, türelmemet, kitartásomat és a bennem lévő isteni szeretetet.

11. Tudod, hogyan üldöztek és mit kellett elszenvednem Antiókhában, Ikóniumban és Lisztrában. Micsoda üldözéseket éltem át, de az Úr mindegyikből kiszabadított!

12. Bizony, akik Isten akarata szerint akarnak élni a Krisztus Jézusban, azokat is mind üldözni fogják!

Erre számítottam körülbelül! Tomboló halleluja és ámen kiáltásokra töletek. De jó ezt olvasni! Halleluja! Üldözés! Alig várom, gyere, üldözés! Gyertek, gonosz nyelvű, gonosz szájú emberek! Alig várom már!

Dehogyan várja ezt az ember! Dehogyan! Viszont Pál apostol mondott itt valamit, hogy akik Isten akarata szerint akarnak élni, mindenkit kivétel nélkül üldözések fognak érni. Ki az, aki

nincs benne a mindenkiben? Te benne vagy-e a mindenkiben? Benne vagy! Akik Isten akarata szerint akarnak élni a Krisztus Jézusban. Nem én vagyok a vádló, csak ha visszafelé nézzük ezt az ígeverset, ha semmiféle negatív beszólás, kritika, nyomás, érzelmi ráhatás soha nem ért téged amiatt, hogy keresztény vagy, akkor csak zárójelben és halkán kérdezem meg: biztos, hogy Isten tökéletes akarata szerint éled az életedet? Azt csinálod, amit Ő mond neked? Nem akarok erre választ adni, de nézzél saját magadra. Nem a vádlás miatt és nem amiatt, hogy keresd magadban, hogy hol rontottad el, de tudod, az emberben értelemszerűen megvan a vágy a békességre és arra, hogy mindenkivel jobban legyen, és ez az Ige fel is szólít erre, de lesznek élethelyzetek, amikor fel kell vállalni konfliktust. Beszél erről Jézus a Máté Evangélium 10. fejezetében:

Máté 10,34–39. Egyszerű fordítás

34. „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a Földre! Nem azért jöttem, hogy békét, hanem hogy kardot hozzak.

Jézusnak a szavai ezek. Mit beszél ez az ember? – kérdezed. Folytatja és ez még durvább.

35. Azért jöttem, hogy szembeállítsam a fiút az apjával, lányt az anyjával, menyet az anyósával.

36. Így az embernek a saját családtagjai lesznek az ellenségei.

Így az embernek a saját családtagjai lesznek az ellenségei! Azért imádkoztam az alkalom előtt, hogy ne úgy jöjjön ez elő belőlem, hogy most mindenki mély depresszióba essen. Jön a felüdülés, higgyétek el. De a 37-es versben azért még vannak kemény szavak:

37. Aki tehát jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, az nem méltó arra, hogy hozzám tartozzon. Aki jobban szereti fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó arra, hogy hozzám tartozzon.

38. Aki nem veszi vállára a keresztjét, és nem azzal együtt követ engem, az nem méltó rá, hogy hozzám tartozzon.

39. Aki meg akarja tartani az életét, az el fogja veszíteni, aki viszont értem feladja, az meg fogja találni.”

Halleluja! Sokan félnek attól, hogy feladják az életüket, feladják azt az igényt, azt a vágyat, hogy mindenki elismerjen, mindenki szeressen és mindenki vállon veregessen engem. Ha ez a vágyad és ilyen minden áron népszerűsége törekvő mentalitás van benned, akkor kompromisszumokat fogsz kötni.

Persze az ember szeretné azt, hogy az élete előre menjen, az sem baj, ha az ember ismertté válik a maga idejében a megfelelő jellembeli stabilitással, de itt Jézus valami nagyon-nagyon érdekeset mond. Azt, hogy előfordulhat, hogy lesznek családi összetűzéseid. Van úgy, hogy az embernek a családja ugrik neki – hallottam én nagyon cifra történeteket –, vagy a barátai, a kollégák, de amikor az emberek neked támadnak, akkor fel kell tudnod ezt dolgozni. Nem szabad félned az emberektől, az emberek véleményétől! Gondolj bele, az az ember is olyan kegyelemre szoruló, mint te, vagy bárki más. Van egy ember, aki veled szemben áll, és van a mindenható Isten, aki fölötted van, benned van, aki az összes embernél hatalmasabb, és te azért engedsz az embernek, hogy Istennel ellentétben legyél, vagy azért engedsz az Istennek, hogy az emberrel ellentétben legyél, a kettő nincs egyensúlyban.

Sokszor az emberek ezt nem is tudatosan teszik, hogy idomulnak az emberekhez, idomulnak a fő csapásirányhoz. Amerre a tömeg halad, biztos, hogy nekem is arra kell menni! Lehetséges, hogy a többség a jó irányba halad, és ha nem? Nagyon sokszor a fő áramlat, a fő irány, a tömegsodrás nem a jó irányba megy. Neked józannak kell lenned, hogy hova csatlakozol, kihez csatlakozol, miben van a bizodalmaid, kiben van a bizodalmaid, minek engedsz, minek nyitod meg magadat, minek engedted meg, hogy uralkodjon feletted, hogy uralja az érzelmeidet, a gondolataidat.

Nincs semmi hatalmasabb, nincs semmi erőteljesebb, mint Isten Igéje! Isten Igéje örökké megmarad, örökké áll, örökké szilárd! Az emberek beszéde, vádja, kritikája, neheztelése,

gúnyja, megvetése nem is egy életen át tart sokszor, hanem csak pár napig, vagy pár hétig, vagy pár évig. Mi az az örökkévalósághoz képest?

Az emberektől való félelem kiépít bennünk egy passzivitást, mert az alapján hozunk döntést, hogy mások mit mondanak, és ezért nem úgy tesszük a dolgunkat, nem olyan lelkesedéssel, nem olyan aktívan. Eltompít ez minket, kihűl a kapcsolatunk ilyenkor Istennel és langyossá tesz.

Gondold el, emiatt nem betölteni Isten elhívását és akaratát az életedben, hogy emberek mit mondanak, mit gondolnak, megéri? Megéri? Megéri lemondani arról a bőségről, arról a teljességről, arról a túláradásról, arról a védelemről, arról a kegyelemben való áradásról, amit Isten ígért nekünk, csak azért, hogy egy-két kritikusnak, vagy egy-két rokonnak, vagy családtagnak vagy barátoknak, vagy munkatársnak megfeleljünk? Melyik a fontosabb? Melyik az értékeesebb? Melyik az, amelyik igazán nyom a latban az életedben?

Azt mondja a Biblia, hogy az ember élete itt a földön olyan, mint a pára. Valakitől hallottam, és nagyon jól mondta ezt, nagyon tetszett, hogy: Félek egy párától, ami egyik nap van, a másik nap nincs? Ilyen az emberek dicsőség kívánása is. Egyik nap ünnepelt sztárok, a másik nap meg sehol nincsenek. Bizony, ez egy súlyos dolog! Az Istennel való közösség sokkal többet ér, mint az emberekkel való közösség! Ezt ne értsd félre, kérlek! Kell, szükséges az emberekkel való közösség, most arról a közösségről beszélek, amikor kompromisszumot kötsz miattuk.

Sokan elmondhatjátok magatokról, hogy amikor Krisztusba kerültetek, a baráti, vagy ismeretségi körből senki nem tartott veletek. Ha nem is sokan, de jó páran elmondhatjátok ezt. Én elmondhatom magamról, hogy senki. Csak a megvetést, a gúnyt, nagyon-nagyon rossz és sebeket ejtő, mély érzelmi rúgásokat, csapásokat kaptam a haverok, barátok, ismeretségi körből. Mindenki szektás bolondnak nézett. Akkor is nekem döntést kellett hozni! Azon csodálkozom, hogyan tudtam ilyen határozott lenni, hogy abszolút nem érdekelt, hogy mit gondolnak. Az Úr megragadta a szívem, és nem érdekelték, menjetek, amerre akartok, én tudom, hogy ki az, aki megérintette a szívemet! De ez a döntés nem egyszerű döntés az ember életében. Amikor az ember beáll a szolgálatba, akkor is így van.

Szeretnék úgy beszélni és úgy prédikálni minden alkalommal, hogy ez kedves legyen előtted, hogy az ízes legyen, sóval fűszerezett, építő legyen, hogy ne sértődj meg, ne botránkozz meg, hogy értsd azt jól. Ennek ellenére ki kell mondanom olyan dolgokat, amik tudom, hogy bizonyos embereknek nem tetszenek. Mert szembesít a testiséggel, amiről prédikálunk, és hogy bizony van még mit változni. Tudom, hogy a stílusom kissé nyers, kemény, ahogy én szoktam kifejezni magam, és ez nem mindenkinek tetszik. De most kössek kompromisszumot? Természetesen senkit nem akarok megbántani, ugyanakkor nem érdekel, hogy megbántódsz vagy nem. Érted, ugye? Nem akarlak megbántani, de nem engedhetem meg magamnak, hogy emiatt ne mondjak valamit, amit mondanom kell. Így van ezzel István is, és így van ezzel minden olyan prédikátor, aki az Igét hirdeti. Próbálunk azért mindig úgy fogalmazni, hogy a mimózálelkű emberek ne essenek kétségbe és konyuljanak le, mint a virág, amikor nem kap vizet. Köszönjük a bocsánatokat!

Jézust megértette mindenki? Ha valaki igazán jó példa arra, hogy valaki megosztó személyiség, az maga Jézus. Ő nagyon megosztó személyiség volt. Gondolj bele, hogy mindenki ajnározta, követte, hallelujázta? Itt van a mi Messiásunk, és leborulva imádták Őt? Nem! Voltak, akik igen és voltak, akik nem. Mit jelent ez? Hogy megosztotta az embereket. Az igazságot szólta mindig? Az Atyától szólt mindig? A Szellem által szólt mindig? Igen! Mégis voltak, akik elutasították. Gondolod, hogy téged nem fognak elutasítások érni? Nem lehetsz ebben az értelemben nagyobb a mesterednél! Ezt Ő maga mondta. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak. Ha engem elfogadtak és szerettek, titeket is el fognak fogadni és szeretni fognak és megbecsülnek. Ez együtt jár a keresztyén élettel. Jó, ha az ember felkészíti magát erre, hogy amikor szembesül ezzel, akkor tudja, hogy most van az a helyzet, amikor

meg kell állnom szilárdan és le kell nyelnem a könnyeimet és nem visszaszólni és nem bokán rúgni, nem arcul ütni, hanem hagyni, és elengedni.

Egyik legfontosabb dolog, amit meg kell tanulnunk: ahhoz, hogy győztes keresztény életet élhessünk, el kell engednünk a sértést. A Szent Szellem által tudod ezt megtenni újra, és újra, és újra, és újra. Amikor az újra után megérkeztél egy helyre, akkor utána kezdődik megint újra, és újra, és újra, amíg van benned lélegzet ezen a földön. Újra és újra el kell engedni a sértést! Nem magadra venni, nem duzzogni, nem megsértődni, mert a duzzogás, a napokig, hetekig, évekig, évtizedekig tartó duzzogás csak azt mutatja, hogy éretlen vagy. Jézustól nem látom a példát, hogy Ő duzzogott volna a sarokban. Valamelyik olajfa alatt, könnyes szemmel mondta volna, hogy az én tanítványaim! Hogy bántak velem ezek az emberek ma is meg tegnap is, holnap ki se megyek közülük! Nem akarom kifigurázni az én Uramat, Ő tudja ezt és ti is tudjátok. De nem látjuk ezt! Ez miatt nem fogott némaságba, az evés-ivást nem szüntette meg ez miatt, hanem ment tovább és elengedte. Van mit tanulnunk tőle.

Lapozzunk a János evangélium 7. fejezetéhez. Nagyon jó ez a fejezet, nagyon sok minden van benne, de hogy a lényegét megragadjam, az 1–2. verset olvasom:

János 7,1–2.

1. És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivel-hogy azon igyekezének a júdeabeliek, hogy Őt megöljék.

2. Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep.

Van itt egy nagyon érdekes kijelentés. Azt mondja itt az Ige Jézusról, hogy Ő nem akar felmenni a sátoros ünnepre, a szukkót hétnapos ünnepére, mert tudja, hogy meg akarják Őt ölni. Miért nem ment föl? Félt a haláltól? Egyáltalán nem. Hisz Ő azért jött erre a földre, hogy meghaljon. Nem félt a haláltól! A következő igeversek elmondják ezt. Az Ő családja mondja, hogy menj és mutasd meg magad, mert aki híres akar lenni, aki nevezetes akar lenni, az megmutatja, hogy csodákat tesz, hogy hírnevet szerezzen magának. De azt mondja Jézus nekik, hogy az én időm még nem jött el. Ezért nem ment fel nyilvánosan. De a ti időtök mindig itt van és készen van. Aztán utána azt olvassuk az Igében, hogy Jézus ennek ellenére mégiscsak elment, de inkognitóban, álruhában. A zsidó férfiak fejre hajtható imaköpenyben, sálban meg ilyesmiben jártak, a mai napon is így járnak sokan. Egyébként sem az Őt körbe vevő fényről és dicsőségről lehetett Jézust fölismerni, mert pontosan ugyanolyan ember kinézete volt, mint bárkinek Izraelben. Az egy téveszme, hogy amikor észrevették, sztárolták, hogy hú, ott van Jézus! Nem, nem ilyen volt. Teljesen átlagos, hétköznapi kinézete volt. Ezért is volt nehéz még a tanítványoknak is elhinni, hogy Ő a Messiás, mert ugyanúgy nézett ki, mint bármelyikük abban az időben. Nem volt rajta semmi különleges. Azt írja az Ige, hogy mégis fölment az ünnepre úgy, hogy nem tudta senki, hogy hallja, hogy az emberek beszélnek róla. Valaki azt mondta, hogy jó ember, valaki azt mondta, hogy rossz ember. Kapcsolódjunk be az Igébe, a 10-es verstől olvasom:

János 7,10–13.

10. Amint pedig felmenének az ő atyjafiai, akkor Ő is felméne az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon.

11. A zsidók azért keresik vala Őt az ünnepen, és mondának: Hol van Ő?

12. És a sokaságban nagy zúgás volt miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népnek hitetője.

13. Mindamellett senki sem beszélt nyíltan felőle a zsidóktól való félelem miatt.

Azt olvassuk itt, hogy Jézus fölment titokban. El tudjuk ezt a történetet képzelni, hogy ott van a nagy tömegben ünnepnapon és hallja, hogy az emberek maguk között kis csoportokban beszélnek róla. Az egyik azt mondja, hogy te, ez a Jézus csodákat tesz és ez egy jó ember! A másik meg azt mondja, hogy ez egy szélhámos, egy senkiházi, ez egy hitető, egy hamis próféta! – és ott van Jézus közöttük és hallja ezt. Látjuk azt, hogy mindenki Őt kereste, azok is, akik szerint Ő jó ember volt és azok is, akik szerint nem. Volt már híre. Azt is olvassuk itt,

és ami az egészben a mai alkalomhoz is kapcsolódik, és lényeges, hogy mindemellett senki sem beszélt nyíltan felőle a zsidóktól való félelem miatt. Nyíltan senki nem vállalta fel a véleményét. Azok sem, akik azt mondták, hogy Ő egy jó ember, azok sem, akik azt mondták, hogy Ő a Messiás. Nem vállalták fel a véleményüket. Azok sem, akik azt mondták, hogy Ő egy hamis próféta vagy egy gonosz ember, azok sem vállalták fel a véleményüket. Miért? A zsidóktól való félelem miatt! Sokan bizalmatlanok voltak vele.

Nem így van ez ma is, hogy bizalmatlanok Jézussal? És nem csak Jézussal, hanem veled is, meg velem is, vagy velünk is, mint közösséggel, mint gyülekezettel. Vannak sokan, akik kételkednek, szkeptikusak, gyanakvóak, és nem csak Jézussal kapcsolatban volt ez így, hanem a mai napon velünk is így van. Jézus megosztotta a tömeget, pedig volt bennük egy vágy, hogy lássák Őt, keresték, hogy hol van. A támogatói is, a vádlói is látni akarták Őt. Jézus ott volt áruhában és hallgatta őket. Hallotta az elismerő, dicsérő szavakat és hallotta a kárhöz-tató, vádló szavakat is a tömegben. De a megosztott tömegnek volt egy közös pontja, amiben megegyeztek: mindegyikük félt. Az emberektől való félelem jelen volt, a vezetőktől, a zsidóktól való félelem miatt. A zsidók azt mondták, a vezetők, a farizeusok, hogy márpedig Ő nem a Messiás, Ő nem a Krisztus, és ha valaki Jézust Krisztusnak vallja, az ellenük van. Az ettől való félelem miatt az emberek inkább befogták a szájukat. Nagyon súlyos dolog!

Gondolkodjunk ezen egy kicsit közösen. Nem vállalták fel a nyilvánosság előtt, nem voltak bátrak, nem voltak nyíltak, nem voltak egyenesek. Miért? A félelem miatt. Tudod, hogy a félelem ellenőrzés alatt tart téged? A félelem egy kontroll. A félelem egy szellem, tanítja ezt a Biblia. Egy olyan szellem, egy olyan démon, ami próbál téged nyomás, ellenőrzés, és kontroll alatt tartani, hogy azt csináld, és úgy csináld, ahogy azt ő mondja, és ő akarja. Ismered a Római levélből az Igét, hogy nem a félelem szellemét kaptuk ismét a félelemre. A Római levél 8. fejezetében a 15-ös vers.

Róma 8,15.

15. Mert nem kaptatok szolgaság szellemét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Szellemét kaptatok, aki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!

Jövő héten majd lesz erről szó. A szolgaság szelleme a félelem szelleme. Annak szolgálj, amit az mond, de nem ezt a fajta szolgálai szellemet kaptad, ismét, mondja az igevers. Miért mondja azt, hogy ismét? Mert újjászületésünk előtt ebben voltunk, a szolgaság, a félelem szellemében. Hanem a fiúság Szellemét kaptuk és ahol a Szellem, ott a szabadság. A szabadság szellemét kaptuk! Aki által kiáltjuk, hogy Abbá, Atyám! Nem az, hogy aki által sutogjuk, hogy Abbá, Atyám. Aki által kiáltjuk szabadon, hogy Ő az én Apukám! Ő az én Uram! Ő az én Megváltóm! Ő az én Jézusom! És kiáltom! Nem félelemben, rettegésben, hogy nem merem kimondani, hogy én Jézusban hiszek, hanem szabadon kiáltom! Ha nem mered kimondani, akkor a félelem ellenőrzés alatt tart téged. Bizony, erről szól itt az Ige. Erről is szól itt az Ige!

A 13-as verset még egyszer: „Mindamellett senki sem beszélt nyíltan felőle a zsidóktól való félelem miatt.” Ha a környezetednek való megfelelés kényszere miatt csinálsz, vagy nem csinálsz dolgokat, akkor Isten nem fog tudni téged használni, vagy legalábbis nagyon korlátozottan. Sokszor imádkozzák a szolgálatok, hogy Uram, használj engem, használj engem, használj engem, de az örök érvényű igazság ezzel kapcsolatban nem az, hogy ezt kérjük, hanem az, hogy mi váljunk használhatóvá. Mert Ő jobban akar téged használni, mint ahogyan te szeretnéd, hogy használjon téged. Te válj használhatóvá és akkor Isten használni fog! Válj használhatóvá, és ennek az egyik lépése, hogy ne félj az emberektől! Ne félj az emberek véleményétől! Ne félj az emberek megvetésétől, a gúnyától, a kritikájától, a köpködésétől, és az áspiskígyó nyelvű szájuktól! Nem kell félned tőlük! Egyáltalán! Döntsd el, hogy kit szolgálj, embereket, kívánságokat, az emberek elvárásait, a saját egódat, vagy esetleg Istent! A Galata 1,10 mondja azt nagyon jól:

Galata 1,10.

10. Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.

Galata 1,10. Egyszerű fordítás

10. Mit gondoltok, az emberek kedvét keresem, vagy Istenét? Vajon arra törekszem, hogy népszerű legyek? Bizony, ha még mindig az emberek tetszését keresném, akkor nem lennék Krisztus rabszolgája.

Ha embereknek akarnék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék. Ez azt jelenti, hogy mindig mindent úgy kell csinálni, hogy ne tetsszen az embereknek? Persze, hogy nem! Hanem amikor döntést kell hozni, hogy Istennek engedelmeskedsz vagy embereknek, akkor tudd, hogy hova állsz, és mi alapján cselekszel. Lesznek emberek, akiknek az, hogy Istent követed, tetszeni fog. Remélem, tetszik az, hogy ma prédikálok itt előtted, nem köpködtök meg emiatt, de vannak emberek, akiknek ez nem tetszik, és akkor azzal nem nagyon tudok mit kezdeni. Döntened kell! Leélheted az egész életedet úgy, hogy soha nem válsz azzá, amivé Isten tervezte, hogy váljál. Az emberek leélhetik az egész életüket úgy, hogy soha nem váltak azzá az emberré, amivé Isten akarta, hogy váljanak, hogy használhatók legyenek Isten kezében és Isten számára.

Mit fognak szólni a farizeusok? Mit fognak szólni a vezetők? Mit fognak szólni a sadduceusok? Így voltak ezzel itt ezek az emberek. Ha jelen van Jézus és te neki engedelmeskedsz, akkor nem mindegy, hogy mit mondanak az emberek? Ott volt Jézus közöttük és nem tudták. Ma is ugyanígy van sok kereszténnyel, hogy jelen van Jézus az életében és nem tudja. Ha tudnád, hogy Jézus ott áll melletted, akkor is megtagadnád Őt a barátok, ismerősök, családtagok előtt? Ugye, hogy nem? Nem azt mondtam, hogy megtagadtad, bocsánat, ha rosszul fogalmaztam, de ha tudnád, hogy ott van, nyíltabban fölállalnád, nem? Aztán olvassuk a 14-es verset.

János 7,14–15.

14. Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala.

Eljött mégis az idő teljessége, hogy tanítson és nyilvánossá tegye, amit neki tenni kell és mondani kell. Ő tudja az időket. Bizony, ha idő előtt ment volna fel, akkor kiesett volna abból az időzítésből, amelyben van a szent védelem. Ezt neked is tudnod kell mindig, hogy ott és akkor szólj és azt, amit kell. Nem kell előreszaladni az időben és nem kell lekésni sem Isten időzítését.

15. És csodálkoznak a zsidók, mondván: Mimódon tudja ez az Írásokat, holott nem tanulta?!

Tudod, hogy ez a csodálkozás más helyen is jelen van az Igében? Ez a „leesett az álluk, úgy csodálkoztak”. A csodálkozás szó azt jelenti, hogy nagyon mély meglepődés, tisztelet, elismerés, rácsodálkozás. Jézus tudta, hogy meg akarják Őt ölni és mégis odament és mégis tanított. Emlékeztetek, Jézus a hegyi beszédet hogyan fejezi be? Szinte ugyanezek az igeversek, hogy elcsodálkozik a nép, hogy Jézus hatalommal beszél és nem úgy, mint az írástudók. Nem úgy, mint a teológusok, nem úgy, mint azok az emberek, akik ki vannak képezve arra, hogy istentiszteleti rendtartásokat végezzenek, hanem hatalommal szólt, erővel. Meg lehet ismerni a kenetet és annak a hiányát is. Amit ezek az emberek megismertek, az nem más volt, minthogy Jézus fel volt kenve. Mert nem úgy szólt, mint a farizeusok, akik nem voltak felkenve. Azok az egyszerű, hétköznapi emberek rádöbbsentek, hogy ez valami más, itt valami másról van szó. Jelen van a Szent Szellem! Jelen van az erő! Jelen van a kijelentés! A kinyilatkoztatás! Amerre Jézus járt, ott a betegek meggyógyultak. Halleluja! Félt Jézus a megvetéstől, az emberek véleményétől? Még a haláltól sem félt, nem hogy a véleményüktől, odament közéjük.

A 15-ös vers még egyszer: És csodálkoznak a zsidók, mondván: Mimódon tudja ez az Írásokat, holott nem tanulta?! Álmétkodtak, mert nem úgy tanított, mint a többiek. Úgy

tanított, mint aki fel volt kenve. Ha valamire vágysz, ha valamit szeretnél igazán az életben, akkor ez legyen és cél is, hogy az a kenet, amivel fel vagy kenve, ez megnyilvánuljon az életedben. Megnyilvánuljon a családotban, a házasságodban, a gyermeknevelésedben, a szolgálatodban, a prédikációdban, a munkahelyeden. Ez az egyik legfontosabb dolog! Mert ha ez nincs jelen, akkor olyanok vagyunk, mint bárki a világban, bármely vallásos ember. De mi mások vagyunk! Mi felkentek vagyunk! Nem magunk miatt, hanem Őmiatta. Ha valakinek tudni kell helyesen képviselni Őt, akkor azok mi vagyunk. Halleluja!

Az a hatalom, amivel Ő szolgált, eléggé zavarba hozta a démonokat meg azokat a farizeusokat, akik ott sápítoztak ez miatt. Az az erő, amivel szolgált, ellenállásra készítette azokat, akik nem fogadták el Őt. Mi is ugyanarra számíthatunk, mint amire Jézus, hogy lesznek, akik elfogadják, lesznek, akik újjászületnek és csodákat látunk és áldásmegnyilvánulásokat látunk, és lesznek, akik ellene fognak állni. Ezt mondja az Ige. Megint itt a döntési lehetőség, hogy mondjuk, tegyük, csináljuk? Rendületlenül, megállás nélkül, kitartóan!

Hiszem, hogy szólt ma ez hozzátok. Hiszem, hogy segített ez számotokra. A hitemet fejezem ki és reménységemet azzal kapcsolatban, hogy senki nem ostromozza magát és senki nem értette ezt félre. Ha valamit nem értettél, akkor alkalom után nyugodtan gyere oda hozzám és beszéljünk róla még. Jövő héten folytatása következik. Halleluja!

Az, hogy tanítás és prédikáció közben azt mondom, hogy halleluja, nem csupán egy kötőszó, hogy mondjak valamit. Valóban így vagyunk, így gondoljuk és így is hisszük, hogy minden lélegzetvételünknek, minden egyes dolgunk Isten dicséretéről kell szólnia! Nem csak itt, vasárnap a gyülekezetben, nem csak a prédikáció alatt, hanem mindig, mindenhol. Nagyon nagy jutalma, győzelme van annak, amikor az ember Istennek engedelmeskedik. Mindig eljön az aratás ideje! Minden egyes engedelmes cselekedeted, szavad, teted egy magvetés Isten királyságába, és Ő egy jutalmazó Isten, egy aratást hozó Isten. Ő az aratás Istene! Mindig eljut hozzád azzal a békességgel, amiről majd jövő héten szó lesz, hogy hogyan is lehet igazán könnyen vagy jól hatalmat venni a félelmen. Meg fogjuk nézni azt a vak embert, akinek Jézus sarat kent a szemére, ezen a történeten is végig fogunk menni jövő héten és meglátjátok, hogy milyen jó lesz. Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Amen.**